

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 61

Presidència de l'Honorable Sra. Carolina Torres i Cabañero

Sessió celebrada dia 20 de març del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 9286/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a menjadors escolars per garantir el dret dels infants a una alimentació adequada. 954
 - 2) RGE núm. 15600/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria del Comitè de Salut Laboral. 956
 - 3) RGE núm. 15601/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a celebració del centenari de la mort de l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria. 961
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Joana Barceló substitueix Esperança Marí.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

María José Bauzá sustituye a Catalina Palau.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, no hi ha més substitucions, idò, passam a l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 9286, 15600 i 15601/13.

1) Proposició no de llei RGE núm. 9286/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a menjadors escolars per garantir el dret dels infants a una alimentació adequada.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 9286/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a menjadors escolars per garantir el dret dels infants a una alimentació adequada, té la paraula l'Hble. Sra. Joana Barceló i Martí, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment seré molt breu, perquè crec que aquest és un debat que ha tengut lloc en diverses ocasions, tant en aquesta comissió com a la de Serveis Socials. Només deixar constància d'una situació d'empobriment que no millora sinó que s'agreuja i en aquest sentit posar l'atenció que aquestes xifres, quan les traduïm a nombre de persones, d'infants en aquest cas, que tenen dificultats greus materials que arriba al nivell d'una alimentació adequada, evidentment són dades que hem de ser conscients de la seva duresa. Només assenyalar l'actualització d'aquestes xifres que en la proposta de la proposició no de llei es fonamentaven en l'enquesta de condicions de vida de l'any 2011, ara tenim les de 2012, i en un any la situació ha empitjorat, ha empitjorat en el sentit que la taxa de risc de pobresa a Balears ha passat d'un 18,5% a un 24,2% a nivell general.

Per tant, una xifra que ens col·loca per sobre la xifra de risc de pobresa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Pregaria un poquet de silenci a la sala, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

... per sobre la xifra de risc de pobresa de l'Estat i quan parlem de joves menors de 16 anys aquesta xifra a les nostres illes evidentment també s'ha disparat, d'un 29,1% el 2011 tenim un 37,8% el 2012. Per tant, una alerta que els índexs de pobresa el 2012 són molt durs i, per tant, el problema persisteix.

I només assenyalar una altra dada, en el butlletí número 1 de l'Observatori de la Infància i l'Adolescència de les Illes Balears, que és la gran aposta de la Conselleria de Serveis Socials a l'hora d'actuar a favor de la infància, justament i concretament d'aquesta dada res, ni menció. el problema de la pobresa infantil no mereix ni una sola referència ni una dada. Per tant, esperem que en el pròxim butlletí, el número 2, es faci ressò encara que sigui a nivell d'anàlisi de quina és aquesta realitat que vivim i que, repetim, és dura.

Per altra banda, les propostes evidentment són reiterades i, per si de cas, he fet alguna reflexió per part del Partit Popular si de cas en aquest moment serien objecte d'algun vot positiu. En tot cas, deixar constància d'aquesta preocupació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Jo també seré molt breu perquè, com ha dit la Sra. Barceló, és un tema tractat tant a la Comissió d'Afers Socials i crec que a la mateixa comissió d'Educació ha sortit el tema dels menjadors escolars, tots ells cada vegada per justificar la necessitat que aquests menjadors funcionin no només l'època escolar sinó durant tot l'any, que és una forma de normalitzar i de garantir la ingesta d'aliments per part dels menors, dels més petits de la nostra comunitat autònoma, idò, s'ha defensat també els indicadors de pobresa que no deixen d'aturar-se des de l'any 2009. I els darrers indicadors de pobresa de l'any 2012 així ho apunten que creixem. I a part que hi ha situacions cada vegada més objectives que cada vegada les famílies tenen més dificultat per poder cobrir les necessitats bàsiques, tenim cada vegada més persones que han acabat la prestació i no tendran en perspectiva possibilitat de prestació per desocupació perquè tenen contractacions de tres, quatre mesos, els estalvis s'han reduït perquè ja duim molts anys de crisi. Per tant, la capacitat d'afrontar-se les famílies amb aquesta situació cada vegada és més reduïda.

Concretament, aquesta proposició no de llei, que té quatre punts, bàsicament se centra en la necessitat de pagament de les beques dels menjadors escolars per part de la Conselleria d'Educació i que ho faci d'una forma ràpida i amb prou pressa.

Si fa fins escassament cinc anys es podia tenir un sistema en què es convocaven les beques, se sol·licitaven les beques, es revisaven les beques i després es donaven les beques de vegades fora de temps que podríem dir prudencials, no hi havia massa problemes perquè les associacions de pares assumien el pagament dels menjadors escolars d'aquells infants que estaven

en situació de dificultat, de vegades amb un informe social dels serveis socials es justificava aquest pagament i les mateixes associacions de pares ho feien. Ara el nombre d'alumnes que estan en aquesta situació és tan nombrós que fa molt difícil que les associacions de pares puguin assumir aquest pagament. Per tant, és una qüestió quasi d'urgència que la Conselleria d'Educació, en aquest cas, acceleri el pagament d'aquestes beques.

La informació que nosaltres tenim és que les beques de l'any 2011 i les de l'any 2012 es varen pagar el 25 de juny del 2013, les del curs 2011-2012; la del curs 2012-2013, tot i que ja se saben quines són les beques que s'han de pagar, encara estan en tramitació de pagament, i les de 2013-2014 es convocaran segons la conselleria el segon trimestre del curs escolar.

Per tant, el que demana aquesta proposició no de llei es una acceleració en la convocatòria de les beques i sobretot en el pagament de les beques, perquè si no les famílies no poden pagar aquests doblers, és a dir, no els poden avançar. I pensam que en aquesta situació d'emergència s'han modificat, amb l'excusa de la crisi o sense excusa, per motiu de la crisi lleis, s'ha modificat fins i tot la Constitució, ben bé es pot modificar un procediment administratiu normal.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes, senyores i senyors diputats. La veritat és que parlar de menjadors escolars, d'infants, d'atur, de pobresa hem de reconèixer que són temes delicats i molt sensibles i que crec que ens preocupen a tots els que som aquí, encara que puguem tenir distintes opinions o pensem d'una manera diferent.

No fa falta recordar la difícil situació econòmica o la crisi que patim aquests darrers anys. Encara que ja anem veient segons quins resultats positius, com és la disminució durant quinze mesos ja consecutius de les xifres d'atur, dades que sé que vostè no comparteix, però per desgràcia encara trobam famílies amb falta de recursos.

Des del Govern, a través de les distintes conselleries, tant de Família i Menors com la d'Educació, es fan importants esforços per tal d'ajudar al màxim les famílies més necessitades. Basta veure com dins els pressuposts per aquest any 2014 la Conselleria de Família i Afers Socials ha sofert un important augment del 8,64% i quant a Menors també hi trobam un increment de la partida d'un 14,7%.

Quant a la Conselleria d'Educació, que també ha sofert un augment pressupostari, hem de recalcar els esforços que s'han fet des del principi de legislatura per liquidar totes les beques i ajudes pendents, unes ajudes de menjador que es varen veure disminuïdes un 30% durant els anys 2007-2011. Al BOIB 122, de 3 de setembre de 2013, es va publicar la convocatòria d'ajudes individualitzades de menjador escolar corresponent al

curs 2012-2013 i a dia d'avui des de la conselleria ja s'han fet efectives un 98% d'aquestes sol·licituds.

També hem de recordar que la partida d'ajudes de menjador en el pressupost de l'any passat era de 600.000 euros i dins el pressupost d'enguany aquesta partida ha passat a 800.000 euros. Aquest increment de 200.000 euros no vol dir que sigui suficient, però crec que demostra les intencions que té aquest govern quant a temes socials i ajudar la gent amb més falta de recursos.

Sra. Barceló, vostè du molts més anys que jo dins aquesta casa, vostè ha governat i vostè sap millor que jo que no sempre és tan fàcil augmentar partides pressupostàries i donar totes les ajudes que es volen ja que són molts i molts diversos els sectors que ho necessiten.

Com he dit, és un tema que ens preocupa i a part de les dades que puguem tenir també li he de confessar que he anat demanant opinió a distints regidors de distints ajuntaments així com distints directors de centres o membres d'APIMA, ja que són ells els primers a detectar aquests problemes, a més d'informar-me a l'Oficina de Defensa dels Drets dels Menors, la qual, per cert, no ha rebut cap denúncia, queixa o notificació de situacions de desnutrició d'infants. Amb això no vull que me malinterpreti perquè amb això no vull dir que no hi hagi molta gent, moltes famílies que ho passen malament.

Pel que fa referència als punts d'aquesta proposició, el primer punt, les ajudes per a aquest curs 2013-2014 l'expedient ja s'estava tramitant i ja es va aprovar pel Consell de Govern el passat dia 14 de març, i les ajudes sempre s'han abonat a final de curs quan es té constància dels alumnes que ho han sol·licitat.

Quant al segon punt, ja he comentat que la partida d'aquest pressupost s'ha incrementat en 200.000 euros a fi de poder ajudar a més gent i d'acord amb els temes de la convocatòria del BOIB 122, de dia 3 de setembre, tots els alumnes que compleixin els requisits que s'hi consignen poden optar a sol·licitar les ajudes individualitzades per a menjador escolar.

Quant al tercer punt, que fa referència a escoles infantils, exceptuant dues escoles infantils de zero a tres anys la totalitat de les escoles infantils existents a les nostres illes són competència municipal, del consell insular, de patronats o de titularitat privada i per consegüent són aquests organismes o entitats els responsables de fomentar l'accessibilitat econòmica al servei de menjador de les escoles infantils.

Quant al quart punt, el passat 27 de juny de 2013, com ja hem dit aquí un munt de vegades, l'Ajuntament de Palma ja va aprovar en Plenari continuar treballant amb la Conselleria d'Educació i els distints centres educatius de Palma perquè no hi hagués casos de desnutrició i poder garantir les tres menjades bàsiques dels infants a la ciutat. A més, els serveis socials dels distints ajuntaments estan damunt qualsevol problema d'aquest tipus que pugui sorgir, així com els mateixos centres educatius que tenen al seu abast els protocols a seguir, i recalcar la coordinació que hi ha entre els centres educatius amb les diferents administracions.

Per tot això, pels esforços que es fan i es continuaran fent per part de la Conselleria d'Educació i la Conselleria d'Afers Socials, el nostre grup no donarà suport a aquesta proposició.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Serra. Sra. Barceló, vol fer ús de la paraula per contradiccions?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Simplement reiterar que les xifres són molt dures i que l'increment de la pobresa el 2012 és una dada que comunica la Conselleria d'Economia i Competitivitat a través de l'IBESTAT. Res més, no he fet cap més intervenció en aquest sentit. La xifra de 2011 a 2012, idò, incrementa aquestes problemàtiques.

I davant açò, jo entenc totes les dificultats, però hi ha coses que evidentment suposen un esforç econòmic i altres que suposen voluntats més polítiques. Per açò hi havia propostes a tots els nivells perquè només de fer-ho abans que comenci el curs a què es faci a mitjan curs, amb els mateixos recursos econòmics pots arribar a més gent o no. Aquesta és la primera constatació, perquè si tu has d'avançar recursos hi ha gent que no els pot avançar. Per tant, no és només una qüestió de quantitat, que estaria molt bé incrementar-la, però també de vegades és el *tempus* que ho fa accessible a més gent.

Amb les escoles infantils, és cert que són competència d'altres institucions, però així com la comunitat autònoma ajuda les escoles, que, a més a més, amb aquest règim ara de la nova llei de règim local, on quedaran les escoles? Qui ho sap? A partir d'aquí, idò, acompanyar aquest procés que els fillets o els fillets que els serveis socials detectin problemes que el Govern ajudi, sigui de qui sigui la titularitat, que puguin accedir a menjador o fins i tot a escola, idò, tal vegada es podria fer.

En tot cas, el darrer punt, és cert que l'Ajuntament de Palma ho ha fet. Si no record malament va ser una proposta socialista que va tenir el suport de tothom, però Palma és Palma i les Illes són un poc més grans. Clar, per tant, que el Govern impulsi protocols de cooperació per fer aquesta detecció crec que estaria bé i sobretot, repetesc, dins el marc d'una llei de règim local que precisament estableix una tendència centralitzadora per part del Govern.

Per tant, açò no és una qüestió de despesa és una qüestió de coordinació, de treball en xarxa, de detectar quina és la situació real i actuar, per tant, si a Palma ho ha visualitzat bé, estic encantada, però bé, també m'agradaria que aquests protocols arribassin a Eivissa, a Menorca, a la part forana, perquè també hi ha problemes en aquest nivell. Per tant, hagués estat bé que a aquest punt 4, com a mínim, s'hi hagués pogut donar suport. Entenem, repetesc, que són protocols de col·laboració, de detecció, d'una realitat que, a més, pel que implica de l'Observatori de la Infància la conselleria davant el ministeri ha de plantejar aquestes dades.

Per tant, és començar a actuar i avançar-se en el tan famós pla familiar, no sé si es diu així, que la conselleria impulsa, idò, els fillets són una part clau de les famílies. Per tant, estaria bé detectar problemes i estructurar respostes, algunes volen dir recursos, altres no, volen dir canviar sistemes de gestió, sistemes de gestió que canvien, que havíem fet nosaltres, que hem fet ara, bé, que la situació és diferent i, per tant, és important ser capaços de ser àgils en aquesta situació.

Lament la manca de suport a cap iniciativa i menys en aquesta quatre, que a altres indrets el Partit Popular és més sensible a nivell local i és capaç de fer una passa de suport i aquí lament que no es doni aquest suport, francament. I repetesc, les dades en lloc de ser més petites són més grans i per açò havia deixat constància, encara que sigui per escrit en el *Diari de Sessions*, de quina és la realitat dura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 9286/13.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 9 vots en contra.

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei.

2) Proposició no de llei RGE núm. 15600/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria del Comitè de Salut Laboral.

Passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 15600/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria del Comitè de Salut Laboral. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sens dubte vivim una època de tensió laboral que afecta tothom a causa de la crisi econòmica, tensió que es veu agreujada per la gestió d'aquesta crisi que es carrega fonamentalment sobre els treballadors.

En el cas dels treballadors de l'ensenyament, açò que és real i evident, s'hi ha de sumar, a més, la tensió provocada per la gestió que el Partit Popular fa del sistema educatiu de les Illes Balears, una gestió que és rebutjada per tota la comunitat educativa. Per desgràcia les conseqüències d'aquesta situació les patirà també l'alumnat a mig termini i també les pateix a curt termini, tal com es va fer patent a les notes del primer trimestre, que han denunciat els mateixos centres amb l'augment de la conflictivitat i de l'absentisme escolar tal com s'ha fet públic la mateixa conselleria. I ho pateixen de manera molt acusada els docents que són els que tenen una perspectiva pedagògica i professional de totes les decisions que són implementades per la conselleria i a causa de les seves queixes i cridades d'atenció han estat sota una mirada directa, autoritària i repressora de la mateixa conselleria, que és la patronal o el que els contracta i la que els hauria de defensar, però també pel Partit Popular i especialment pel grup parlamentari d'aquesta formació al Parlament.

El docents han patit per dues bandes, una com a treballadors que veuen com les seves condicions de treball s'endureixen i empitjoren i són més insegures, però també com a professionals que assisteixen a la desfeta de tot allò pel que havien lluitat, una escola pública de qualitat i en igualtat i equitat.

En la nostra comunitat autònoma s'ha sumat la persecució contra la llengua pròpia i la implantació del TIL i les seves conseqüències, perquè no són altra cosa, és la Llei de símbols, els expedients contra els directors dels instituts de Maó i Marratxí, les amenaces, les coaccions, les gravacions secretes, les delacions, l'haver de donar una classe en anglès quan no es té ni la preparació adient ni la facilitat per donar-se a entendre, etc. I també la seva responsabilitat com a professionals perquè les conseqüències damunt l'alumnat del caos en la gestió i dels programes poc assenyats i antipedagògics posats en marxa afectin en menor grau possible a l'alumnat.

De la tensió no s'han salvat ni els docents de la pública ni els de la concertada, no fa massa dies hem vist com els docents de la concertada reclamaven no només els endarreriments dels seus salaris segons el conveni que s'havia aprovat el mes d'agost de 2013, sinó també els complements que els corresponen... a substituïts, i que els corresponen ja per sentència del Tribunal Suprem de setembre de 2013, i que, a més, alguns dels docents de la concertada han estat denunciats per la mateixa conselleria per treballar a més d'un centre quan, segons el seu conveni, segons el tipus de classe que donen, ho poden fer.

Totes aquestes qüestions a les quals ràpidament he fet menció, han provocat una tensió psíquica i emocional del professorat fins el punt que la situació d'estrès s'ha convertit en un risc laboral real a tenir en compte.

El professorat depèn orgànicament de la Conselleria d'Educació i Cultura i és per aquest motiu que es demana la convocatòria del Comitè de Seguretat i Salut Laboral del Personal Docent no Universitari per avaluar aquest risc i minimitzar les seves conseqüències.

Dia 27 de novembre el sindicat Comissions Obreres va demanar aquesta convocatòria i que es fes efectiva a cadascuna de les delegacions de la conselleria a les Illes perquè entre altres

coses s'elaborin els documents d'avaluació de riscos psicosocials que siguin pertinents i que es planifiqui una acció preventiva en virtut dels resultats d'aquesta avaluació.

Tot açò ens sembla molt coherent i fem nostra aquesta petició, sobretot quan l'article 40.2 de la Constitució Espanyola encomana als poders públics, com a un dels principals rectors de la política social i econòmica, que vetllin per la seguretat i la higiene en el treball. Per donar compliment a aquest mandat l'any 1995 va ser promulgada la Llei 31, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, que diu l'article 38 que els comitès de seguretat i salut són òrgans paritaris i col·legiats de participació destinats a la consulta regular i periòdica de les actuacions de l'empresa en matèria de prevenció de riscos, i en el punt 3 del mateix article diu que el comitè de seguretat i salut es reunirà trimestralment i sempre que ho sol·liciti alguna de les representacions en aquest òrgan.

Com ja hem dit més amunt, almanco el sindicat Comissions Obreres ja ho va demanar dia 27 de novembre i no només ho ha demanat, sinó que, en no rebre cap resposta, a meitat de gener va denunciar la Conselleria d'Educació davant la Inspecció de Treball.

És per tots aquests motius que el Grup Socialista proposa al membres d'aquesta comissió instar el Govern de les Illes Balears a convocar immediatament el Comitè de Seguretat i Salut a cadascuna de les illes per tal d'avaluar els riscos psicosocials que pateixen els treballadors de la docència a la nostra comunitat autònoma en l'actual situació de crisi econòmica i de tensió laboral i planificar les accions preventives que pertoqui.

També proposam que el Comitè de Seguretat i Salut es reunixi trimestralment i sempre que ho sol·liciti alguna de les seves representacions, tal com ho marca la legislació vigent, proposades per a les quals esperam obtenir el vot favorable de la resta de grups polítics.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam al torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. El nostre grup parlamentari donarà suport a aquest únic punt d'aquesta proposició no de llei on es demana que es convoqui el Comitè de Seguretat i de Salut de cadascuna de les illes per avaluar els riscos psicosocials que en aquest moment pateix el col·lectiu de persones, de professionals que es dediquen a l'ensenyament a la nostra comunitat autònoma.

La feina de l'ensenyament a qualsevol manual que parli de salut laboral està caracteritzada com un dels àmbits laborals on hi ha un major risc d'estrès o un major risc de patir qualche tipus d'esgotament emocional en una situació de normalitat, eh?, en una situació d'un curs escolar normal la feina d'ensenyar genera un desgast emocional, un esgotament psicològic que està ja reconegut a tots els manuals i a tots els àmbits de salut laboral, especialment a segons quines edats escolars que poden generar una major tensió que en altres.

Una situació de risc psicosocial, podríem caracteritzar-la com a aquelles reaccions fisiològiques o psicològiques de l'organisme que reacciona davant una situació adversa, no?, o se sent com a una amenaça i es pot manifestar a través d'estrès, d'ansietat, d'irritació, d'insomni, de trastorns orgànics, alguns musculars, alguns digestius, etc.

Si vostès miren els factors de riscos psicosocials més habituals, especialment en aquells especialitzats en el sector de l'ensenyament, hi ha la pèrdua de feina, com a un element de risc sobretot estressant, d'ansietat, d'irritació, d'aquests que podríem caracteritzar o que caracteritza la proposició no de llei com a de risc psicosocial; pèrdua de feina, quan s'han perdut 2.000 llocs de feina a la nostra comunitat autònoma, quan no se sap si com a interí tornarà ser convocat i et tornaran contractar, aquest factor de risc augmenta.

Manca de recursos per afrontar-se a les necessitats de l'aula, s'han reduït tot tipus de programes a la nostra comunitat autònoma en dos anys i mig, tot tipus de programes, els programes a la diversitat pràcticament no existeixen i en canvi, la diversitat continua a les aules, per tant, un altre element de risc que s'ha accentuat en aquests dos o tres cursos escolars.

Nivell d'exigència que no poden complir, un altre nivell de factor de risc que surt permanent quan es van les avaluacions de riscos a ensenyament. Introdueixen l'anglès a les escoles quan els professors et diuen que no estan preparats per donar l'anglès que s'exigeix, sobretot aquells que han de fer un anglès en matèries específiques, demanen formació, ho repeteixen, demanen formació. Idò se'ls fa un nivell d'exigència que ells mateixos consideren que no estan en condicions de complir amb les màximes garanties de qualitat que ells mateixos es demanen, encara que tinguin el B2, ells et diuen: no és suficient per donar un anglès en determinades formacions específiques.

Un altre dels factors de risc que també és present, l'excés de nombre d'alumnes, la reducció de professors ha fet que augmentassin les ràtios, per tant, un altre factor de risc que durant aquests cursos escolars ha augmentat.

Un altre factor de risc que s'apunta, la dificultat de valorar adequadament el seu rendiment, és un dels temes pels quals estan més preocupants, ells mateixos consideren en diversos estudis que fan o en diverses jornades que es realitzen que hi ha dificultat per valorar realment què s'ha de valorar en aquest moment, si l'anglès o la matèria, què valoram? Una llei nova, una llei d'educació nova que una de les coses que promou és la competència entre els alumnes, la competència entre les escoles sense garantir com es valora realment el rendiment, no... només valorarem com s'hi arriba i no el procés, aquestes revalides que es faran, públiques i aquestes revalides entre

escoles, revalides pràcticament entre els alumnes, un altre increment, un altre element de... risc psicosocial.

Problemes disciplinaris, la Memòria de l'Institut per la Convivència i l'Èxit Escolar, la qual dimarts la consellera no sabia que existia: any 2011, 2012, curs 2011- 2012, conflictes lleus, 3.479; moderats, 1.968; greus, 1.029. Curs 2012-2013, dades oficials de la Conselleria d'Educació penjat a la pàgina web de la conselleria, 2012-2013 repetesc, lleus, 17.657, de 3.476, se n'han registrat 17.657, problemes disciplinaris; moderats i greus n'hi havia 3.000, en aquests moments han passat pràcticament..., s'han mantingut els mateixos, uns 3.200, s'han incrementat tot els tipus de greus. Quin és l'increment quan analitzes aquesta memòria de l'Institut?, bàsicament agressions al professors. Per tant, problemes disciplinaris a les escoles, també un element de risc.

Desmotivació de l'alumnat, un altre d'aquests factors psicosocials que generen estrès i generen tota una sèrie d'elements preocupants de salut entre els professors. L'absentisme d'un curs a un altre ha augmentat un 30%, l'absentisme crònic, un 30% del curs 2011-2012 al 2012-2013, desmotivació; l'absentisme lleuger, que és el més puntual, un 60%.

Per tant, tots aquests indicadors bàsics, possibilitat de pèrdua de feina, manca de recursos, nivell d'exigència que no poden complir, excés de nombre d'alumnes, dificultat d'avaluar el seu rendiment, problemes disciplinaris a l'aula, desmotivació de l'alumnat, tot això, que són elements de factors de risc, aquests cursos escolars ha augmentat en la nostra comunitat autònoma i tenim els professionals que no tenen cap espai on poder valorar aquestes situacions.

Per tant, a nosaltres ens sembla bastant indicada aquesta proposició no de llei, que es convoqui aquest Comitè de seguretat i salut perquè avaluï la situació dels factors de risc psicosocial a les aules, que caracteritzin aquesta situació, que identifiquin els problemes, que es reflexioni sobre les solucions i que es doni una certa autonomia també als centres perquè cada centre és diferent i no es poden cercar solucions estàndards, no?

Per tant, una de les coses, per exemple, que demanaven i que està recollit en aquesta memòria de l'Institut per la Convivència i l'Èxit Escolar que demanaven els professors és formació, que ells no estan suficientment formats per abordar determinats conflictes que succeeixen a les aules, que a més a més abans les conductes irruptives amb 22 o 23 alumnes eren més fàcils de controlar que ara que n'hi ha 32 o 33.

Per tant, ells quan reflexionen sobre aquests temes també te donen indicadors, per tant, aquest espai que pot ser aquest comitè de seguretat segur que ens donaria... no només ens faria l'avaluació, no només donaria el diagnòstic, sinó que també ens donaria solucions i crec que és per al bé de tots que aquesta mesa s'hagi de convocar.

De vegades en la salut laboral, per a nosaltres, hi ha moltes vegades una actitud massa passiva, no?, associada a un sentiment que bé, que les coses o canviaran perquè els problemes de la salut laboral són molt difícils de canviar i que al cap i a la fi que bé, que no repercuteixen tant a la vida dels treballadors o a la qualitat del treball o a la qualitat fins i tot del producte del treball que en aquest cas el producte del treball és l'educació, és l'educació dels nostres infants.

Nosaltres estam convençuts que millorant les condicions laborals, milloren no només els resultats de la feina que es realitza, sinó que es millora sobretot l'ambient de la feina i això fa que quan hagi de passar entre 7 i 8 hores a un lloc de feina que hi hagi un bon ambient laboral facilita molt la convivència, facilita molt que els resultats siguin millors per a tots.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sra. Ana María Aguiló i Garcías, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Fa 25 anys que els professors sofreixen dins les aules, 25 anys, aquesta diputada que els parla va ser la primera persona que aquí a les Illes Balears va parlar d'assetjament als professors, fins i tot va crear el defensor del professor amb assessoria jurídica i amb assessoria psicològica, per tant, no em venguin a contar el que passen els professors dins les aules, perquè gràcies a la seva LOGSE i posteriorment a la seva LOE i en concret a l'article 124, els professors sofreixen dins les aules. I això és el que passa gràcies a la seva magnífica llei d'educació, la qual no només ens ha duit al pitjor fracàs escolar, sinó que a més ens ha duit que el professor sigui el col·lectiu amb més estrès i més baixes laborals dins els centres educatius. Però no és ara, no és enguany, és que fa 25 anys que sofrim això dins les aules, fa 25 anys; vull dir, no ens venguin ara a contar coses d'un any per l'altre.

Li diré una altra cosa, aquest estudi del qual vostè ha parlat, primer, aquest estudi es va fer el novembre; segon, aquest estudi es va fer d'una altra manera diferent a l'any anterior, per tant, no és comparable amb l'any anterior, i tercer, si encara m'apuren més, aquest estudi es va fer amb un decret de normes de convivència i drets dels alumnes firmat pel pacte. És a dir, en aquests moments s'aplica un decret de convivència a les aules del pacte, per tant, si la convivència no és adequada és gràcies a aquest decret del pacte, *¡digo yo!*, perquè si s'aplica aquest decret del pacte, no em digueu que no passa això.

Per un altre costat, vull recordar que la LOMCE precisament el que vol fer és ajudar el professorat i a l'article 124 reforça l'autoritat del professorat, de tal manera que quan entri en vigor la LOMCE, la qual els record que encara no ha entrat en vigor la LOMCE, quan entri en vigor el professor serà autoritat docent. I els record que comunitat autònoma com Madrid, on com a comunitat estan reconeguts els professors com a docents, el nivell d'estrès i de baixes laborals ha baixat considerablement.

Per tant, no em venguin a contar, vostès que han estat els culpables d'aquest sistema escolar durant 25 anys, no em venguin ara aquí a dir en dos anys, en què, a més, ni tan sols encara no hem aplicat la nostra legislació, perquè la nostra legislació encara no està aplicada, no em venguin a contar que hi ha més estrès laboral o deixa d'haver-hi més estrès laboral.

El col·lectiu dels professors ho passa malament dins les aules, ho passa malament amb 28 alumnes i ho passa malament amb 25 alumnes, i els record que les ràtios, les va pujar el pacte, el darrer any de pacte es varen pujar un 10% les ràtios i es varen llevar 733 professors, sense passar per mesa sectorial i jo cada vegada els ho diré. L'any següent es va prescindir de 700 professors, però passant per mesa sectorial, havent-hi acord entre els sindicats, o sigui que no em venguin a dir. I ara precisament, en teoria, ara, els professors interins no han d'estar estressats, perquè precisament s'ha aprovat en els darrers pressuposts que hi haurà 140 professors, per tant, 140 professors més respecte a l'any passat.

Per tant, no em diguin que això és un factor d'estrès, seria factor d'estrès durant el pacte que no sabien ni tan sols si els podien pagar les nòmines, això hagués estat un factor d'estrès, però ara que els deim: no vos preocupeu, augmentarem a 140 i votam a favor que hi hagi desdoblaments quant al trilingüisme, no ho entenc, no entenc per què em vénen a dir això.

Una altra cosa, el temps del pacte va sortir una ordre firmada per la Sra. Galmés que deia que per a les seccions europees únicament i exclusivament era necessari el B1, per tant, devien estar més estressats els professors perquè ara demanem el B2. I repetesc, els professors estan molt estressats i molta culpa la donen a vostès.

Ahir mateix, sense anar més enfora, vaig estar parlant amb professors i la culpa del sistema educatiu actual, del desastre que hi ha dins les aules és de la LOGSE i posteriorment de la LOE, que simplement va ser una còpia de la LOGSE, d'un sistema que ja havia fracassat.

Per tant, no em venguin a contar i no em venguin que encara ha augmentat la conflictivitat, no, no, no, conflictivitat dins les aules, n'hi ha, n'hi ha, eh?, n'hi ha, vull dir, i això jo sempre ho diré, conflictivitat dins les aules, n'hi ha i precisament amb la LOMCE nosaltres ho volem arreglar, i hi ha... és clar, no, no...

Miri, el diputat que digui que autoritat del professor és això que vostè ha fet amb la mà mereix estar un any dins un aula donant classe al pitjor centre, al pitjor centre, i li record que tots els sindicats són..., demanen autoritat, perquè en aquesta comunitat es va fer un simpòsium sobre autoritat i prestigi del professorat i hi varen acudir tots els sindicats i va tenir el suport de tots els sindicats. Per tant, per favor, un poquet de coherència i un poquet de coneixement del món educatiu, que sembla que no el coneixen gens.

Per altra part, ja que veig que no coneixen el món educatiu ni tampoc no coneixen els comitès de seguretat, els he de dir que la Conselleria d'Educació convocarà el Comitè de Seguretat i Salut durant aquest curs.

I pel que fa als riscos psicosocials -pel que fa als riscos psicosocials- els he de recordar i els he de dir que el Comitè de Seguretat i Salut no avalua els riscos psicosocials, aquests són avaluats per un tècnic competent del Servei de Prevenció de la Conselleria d'Educació i Cultura, a petició dels docents i de l'administració.

Totes les peticions que han arribat a l'administració, és a dir, a la Conselleria d'Educació i Cultura, han estat ateses, i els dic que no han augmentat enguany, fa molts d'anys que els professors estan dins el grup de risc i de més baixes laborals, fa moltíssims d'anys que estan dins aquesta problemàtica, i a poc a poc supòs que serà una qüestió que intentarem anar arreglant. Una de les passes, ho torn repetir, ha estat la modificació de l'article 124, que ho ha modificat la LOMCE, a petició precisament dels sindicats de professors.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Aguiló. Sra. Rita, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sí, jo el que no entenc és el decret aquest de convivència, que comentava la Sra. Aguiló que és del 2010, i resulta que és ara quan ha augmentat la conflictivitat, i ja venia de..., és un decret que funcionava des del 2010, que vostès volen modificar però que encara no s'han atrevit a fer-ho, juntament amb la Llei d'autoritat del professorat.

Per cert, parlant d'autoritat del professorat, la LOMCE dóna presumpció de veracitat al professor, cosa en la qual estic perfectament d'acord. Els que no hi estan d'acord són vostès, perquè, si no, no haguessin posat l'expedient sancionador al director de Marratxí; si se li hagués donat aquest plus o aquesta presumpció de veracitat ara no tindria aquest expedient.

Bé, en tot cas... nosaltres estam contents que la conselleria, no sé si arran d'aquesta PNL o no, o arran de la denúncia de Comissions Obreres a la Inspecció laboral, ja per fi vulgui convocar aquest comitè de salut laboral, perquè l'únic que demanam nosaltres, i és així, és que es compleixi la llei, i és que la conselleria fins ara no complia la llei, no convocava aquest comitè, quan és una empresa que té més de 15.000 treballadors.

Bé, nosaltres agraïm a la Sra. Santiago, per una altra banda, el seu suport, i al marge de tots aquests riscos que ha comentat, sobre els quals compartim també la mateixa opinió, nosaltres volíem afegir que el conflicte, el conflicte actual a l'ensenyament, qui l'ha provocat ha estat la conselleria i ningú més, ningú més que la conselleria, per la imposició d'un model educatiu sense el més mínim consens entre les parts, i que els docents a més es veuen obligats a acatar per un principi

d'obediència al superior, però no perquè estiguin d'acord amb aquest model.

I tots són professionals; jo no ho seré i sabré poquíssim d'educació, però no em pot dir que la majoria, que tots els professors, tota la comunitat docent estigui en contra del seu model i que tampoc no en saben, d'educació.

Bé, aquest conflicte, per tant, un conflicte que ha provocat, a més, la denúncia de grupuscles d'extrema dreta al professorat que estava exercint els seus drets, els seus drets fonamentals, els seus drets a la vaga; o que aplicava el TIL com bonament podia sense rebre cap resposta de la conselleria a les seves demandes, com hem denunciat nosaltres aquí diverses vegades; un conflicte, per tant, davant el qual la conselleria ha actuat amb assetjament laboral, i aquesta és la paraula, no defensant els docents davant aquestes acusacions, no donant resposta a les preguntes del centre quan no saben què han de fer amb el TIL, o enviant missatges contradictoris i sempre orals, mai per escrit. L'equip Atlas, per exemple, que són assessors en l'aplicació del TIL, diu als professors que a les classes en anglès es pot utilitzar el castellà i el català si l'alumnat no s'està assabentant del que li diuen, però després resulta que hi ha inspectors que van per les classes a comprovar que es compleixen els horaris que marca el projecte de TIL que ha imposat la conselleria, no que ha fet l'escola, i vigilant les notes de dimissió dels equips directius, etc. Tota una sèrie de circumstàncies que estan agreujant aquesta conflictivitat i aquests riscos per als docents.

És per aquest motiu que nosaltres consideràvem que s'ha de reunir, no durant l'any sinó immediatament, el comitè de seguretat i salut laboral, i que ha de marcar unes pautes i uns protocols de quines actuacions s'han de portar a terme per pal·liar aquesta situació, on s'ha d'intervenir, etc. És a dir, complir amb allò que és la seva obligació. Tot açò si no volem que els docents acabin tots amb problemes psicològics i emocionals, cosa que els perjudicaria a ells en primer lloc, però també l'alumnat, evidentment. Ja saben vostès que tot açò pot acabar amb el que es coneix, i que ha citat aquí també la Sra. Santiago, com el síndrome del funcionari cremat o *burnout*, que és una resposta a l'estrès que es pot convertir en laboral, en estrès laboral crònic.

Miri, segons els experts alguns agents determinants de l'estrès són l'organització autoritària i alienant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...la inseguretat en la feina, la por a perdre el treball -sí-, és a dir, una foto del que està passant aquesta legislatura, i tot açò pot provocar un baix rendiment, un desinterès, una manca d'iniciativa i una pèrdua d'il·lusió i de motivació per la feina.

Jo he entès que em donarien suport i francament ho lament molt. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam a la votació de la Proposició no de llei 15600/13.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 9 vots en contra.

Cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei.

3) Proposició no de llei RGE núm. 15601/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a celebració del centenari de la mort de l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria.

I per acabar passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 15601/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a celebració del centenari de la mort de l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria, i per defensar-la té la paraula l'Hble. Sr. Lluís Maicas i Socías, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, abans que turistes hi hagué viatgers. No és poca la diferència que separa uns dels altres.

Als viatgers els impulsava la curiositat cultural, l'interès per conèixer *in situ* allò que havien conegut a través dels llibres, dels gravats, de la tradició oral, ja fos el patrimoni artístic o de riqueses naturals dels indrets que consideraven territoris peculiars o autèntics. El turisme és un concepte recent, una activitat per ocupar l'oci de les masses treballadores de l'època industrial que ha evolucionat, pel seu volum, en indústria turística, una indústria en la qual ha excel·lit aquestes illes, al coneixement de les quals col·laboraren en gran mesura els viatgers mitjançant les seves descripcions, les seves literatures.

Els segles XVIII i XIX foren anys de grans viatgers, que plasmaron les seves experiències en llibres que han esdevingut clàssics del gènere. Els britànics optaren per recórrer el que s'anomenà Grand Tour, itineraris per Europa que acabaven a les esglésies o als bordells d'Itàlia, tot i que ambdós destins no eren incompatibles. Foren anys que permeteren als viatgers descobrir paisatges i costums incontaminats, i dar-ne compte mitjançant l'escriptura i el dibuix, fins i tot la fotografia a la segona meitat del XIX. És a través seu que hem pogut conèixer com érem abans d'abastar el progrés, abans que aquest transformàs la societat i nogensmenys el territori.

Les Illes, atesos els mitjans de comunicació de l'època, eren fora dels circuits tradicionals dels viatgers i, això no obstant, salvant distàncies i dificultats, arribaven no pocs visitants il·lustres que deixaren constància de la seva estada, que divulgaren les característiques d'una terra verge que conservava tradicions ancestrals, una illa en la qual, precisament per fer frontera amb la mar, arribaven més tard els corrents de modernitat del continent. Potser el cas més popular i conegut és

el de l'escriptora George Sand, que residí a la Cartoixa de Valldemossa amb el pianista polonès Frédéric Chopin, autora del quadern de viatge *Un hivern a Mallorca*.

El cas de l'arxiduc és ben peculiar perquè ultrapassa la figura del viatger, atès que no només visità aquesta terra sinó que hi residí i hi comprà propietats, alhora que visitava les altres illes, sovint a bord del seu iot, el Nixe, propietats totes elles a la costa nord, possessions de la serra banyades per l'embranchida mediterrània. Seves foren les possessions de Miramar, S'Estaca, Son Ferrandell, Son Gallard i Son Gual, a Valldemossa; Son Marroig i Sa Pedrissa, a Deià; gairebé la totalitat de la costa situada entre ambdues poblacions.

Visità casa nostra per primera vegada l'any 1867, i per un motiu ben curiós: escriure un llibre, interessat com estava per les ciències naturals, sobre els escarabats. La visita durà prop de tres mesos, i fou aleshores que començà a redactar els llibres que conformarien el corpus del *Die Balearen*, l'obra per la qual aquí és conegut l'arxiduc, tot i que no fou l'única, car fou l'autor, entre d'altres, de les obres, totes en alemany, *Els castells roquers de Mallorca, història i tradició*, *Portopí a la badia de Palma de Mallorca*, i *Torres i talaies de Mallorca*. La seva obra en català és constituïda per *Rondalles de Mallorca*, un recull anterior a la tasca de mossèn Alcover; *El que sé de Miramar*, i *Somnis d'estiu ran de mar*.

La importància de *Die Balearen* rau en la minuciosa descripció literària i visual dels paratges de les Illes, així com també de la seva història, costums, oficis, indumentària, eines, fauna i flora, toponímia, cultura, popular, etc. És a través seu que podem conèixer el món dels nostres avantpassats. És la seva una obra científica de divulgació antropològica que mereix ser coneguda per tots els ciutadans d'aquesta comunitat.

L'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria, home de vastíssima erudició i cultura i d'interessos ben diversos, des de les ciències naturals a les llengües clàssiques, dominà, a més de l'alemany, l'anglès, el francès, l'hongarès, el txec, l'àrab i el castellà, i també aprengué el català i, com hem dit, hi escrigué algunes de les seves obres que abans he esmentat i algunes altres, encara. Nascut a Florència l'any 1847, morí a Bohèmia el 1915.

Hi ha una curiosa coincidència a la qual voldria fer esment. Un dels viatgers més coneguts de l'època, Gaston Charles Vuillier, autor de *Les illes oblidades*, sobre les Balears, les Pitiüses, Còrsega i Sardenya, llibre molt interessant tant per les descripcions del paisatge com per les notícies que ell mateix aporta de l'arxiduc, fou, a Mallorca estant, hoste de Lluís Salvador d'Àustria. En Vuillier va néixer a Perpinyà el 1847 i morí a París el 1915, dades exactament igual que les de naixement i mort de l'arxiduc. La coincidència cronològica vital amb l'arxiduc i l'interès d'ambdós per les nostres illes és, si més no, curiosa.

Els que varen poder conèixer, tot i que ja fa molts d'anys, d'això, l'arxiduc, i el que es comentava a Mallorca, que no ho he reflectit per escrit, és que tengué un comportament relativament escandalós, i era el que va transcendir a l'època, una època en què els costums eren molt estrictes. Tenia una amant oficial, que era na Catalina Homar, i a na Catalina Homar va dedicar un llibre precisament titulat *Catalina Homar*, i hi havia el rumor, corria el rumor per la contrada de tot el nord de la serra que al seu iot s'hi celebraven festes i bacanals amb senyores i al·lotes duites de tot Mallorca i d'arreu.

Actualment hi ha un projecte en marxa d'un jove, o no tan jove, inquer anomenat Joan Ramis; és el projecte anomenat "Nixe III". Va començar el 2010 i durant cada estiu d'ençà del 2010 amb aquest veler ha reconstruït les rutes que va fer a la Mediterrània l'arxiduc per donar constància de totes les modificacions que hi ha hagut en cent anys. L'any que ve, doncs, es complirà el centenari de la mort de l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria. L'associació Amics de l'arxiduc està preparant actes de celebració de l'efemèride, celebració en la qual també haurien de participar totes les administracions de les Illes Balears.

És per aquest motiu que el Grup Socialista de les Illes Balears presenta la següent proposició no de llei, i ho fa a través de tres punts: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a adherir-se als actes de celebració per commemorar el centenari de la mort de l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria". "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a declarar l'any 2015 'Any de l'arxiduc Lluís Salvador' per fer difusió d'aquesta figura i de la seva obra, sobretot aquella que fa referència al nostre arxipèlag". I, tres, "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a coordinar, amb la resta d'administracions públiques de les Illes Balears, els actes de celebració del centenari de la mort de l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria perquè aquesta commemoració es faci extensiva a tots els pobles i les ciutats de les nostres illes".

Atesa la importància que té el personatge i atesa la importància que té la seva obra, esper que tots els grups s'uneixin a aquesta proposició no de llei.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies. De forma molt breu, perquè crec que el ponent Sr. Maicas ho ha expressat de forma molt clara. L'any 1915 va morir Lluís Salvador d'Àustria, que ell ha definit com un viatger. Viatjar era en mans de poca gent, en aquell moment, entre ella la classe noble, com era el cas de l'arxiduc Lluís Salvador. El turisme és vera que s'ha massificat, però també ha possibilitat que les classes populars coneguessin també altres indrets del món.

Però podríem caracteritzar l'arxiduc Lluís Salvador com una persona intel·lectual i una persona culta, tal com ha descrit el Sr. Maicas. És a dir, li agradava tot tipus de ciència, des de l'etnografia a la botànica, era un estudiós de les llengües clàssiques, de les llengües modernes, el ponent ha dit que sabia l'anglès, el francès, l'alemany, l'hongarès, va aprendre el català jo crec que també com a respecte a la terra i a la gent que el va acollir.

Va venir a les Illes Balears el 1867, a Mallorca i a Eivissa primer i després a Menorca; s'instal·la el 1872 a Mallorca, a viure aquí; desenvolupa part de la seva vida adulta ja a l'illa de Mallorca, on genera un patrimoni que encara ara és visible, com les possessions de Miramar, de Son Marroig o de S'Estaca, per citar-ne algunes, algunes avui centres culturals importants. Gràcies a la seva estada arriben a Mallorca persones en aquell moment de l'àmbit cultural i l'àmbit intel·lectual de tot Europa, pintors, escriptors, naturalistes, botànics, etc. Una de les seves tasques tan importants ha estat la divulgació de l'artesanía, del paisatge i de la cultura en general de les nostres illes a través de diversos llibres. Es caracteritza per un tema que era la recopilació o la compilació dels contes populars coneguts per rondalles. Per tant és una persona que no només es va preocupar de les illes, de la terra on va conviure bona part, sinó que també es va sentir orgullós i va mostrar al món la cultura característica de les Illes Balears.

El tema dels amants sembla que això..., som al segle XXI i això que la noblesa tenguí amants sembla que és un costum que perdura, i ho podem deixar una mica al marge. En qualsevol cas el que ha perdurat és el que diuen: ha perdurat el seu patrimoni, ha perdurat el que va escriure, respecte com ho va escriure, l'orgull com ho va escriure, i tot això és el que realment pot passar d'una generació a l'altra.

El 1877 el varen reconèixer com a ciutadà important de Palma, ciutadà honorífic de Palma; el 1910 hi va haver un reconeixement a la seva obra i a la seva figura en el conjunt de les Illes, de Mallorca, i per tant l'any 2015 es pot recordar la seva petjada a través d'aquesta celebració que proposa el Grup Parlamentari Socialista, commemorar el centenari de la seva mort. Commemorar significa recordar, no en el sentit de celebrar la seva mort sinó de recordar la seva importància per a les Illes Balears en aquell moment, i pel que ens ha deixat, perquè també ha deixat una obra molt important, declarar l'any 2015 com l'any de l'arxiduc Lluís Salvador, i a més implicar diverses administracions públiques. Pens que és imprescindible Menorca, Eivissa i Formentera, perquè les va conèixer i va escriure sobre elles; també determinats municipis, sobretot els municipis de la Tramuntana, especialment Valldemossa perquè va ser una figura.

Per tant el nostre grup parlamentari donarà suport a aquests tres punts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo francament creia que es retiraria aquesta proposició no de llei, perquè si anam al BOIB núm. 131, de 21 de setembre de 2013, i llegim diu:

“El Govern de les Illes Balears promou, en l'àmbit de la seva política commemorativa, la celebració d'efemèrides destacades referides a personalitats i trajectòries de màxima rellevància que, per la seva influència decisiva en la història i cultura d'aquesta comunitat autònoma, han passat a formar part del patrimoni col·lectiu, com també la festivitat dels esdeveniments institucionals que configuren i expressen la seva idiosincràsia.

En l'exercici de la seva responsabilitat institucional envers aquests personatges, el Govern de les Illes Balears adquireix el compromís de retre un merescut homenatge a l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria (Florència, 1847- Bohèmia, 1915), una de les figures internacionals que més han contribuït a l'estudi i la divulgació de les Illes Balears per la seva sòlida formació humanística i científica i l'interès i l'admiració per l'arxipèlag des del punt de vista etnogràfic, geogràfic i històric.

Les principals institucions de les Illes Balears han distingit nombroses vegades l'arxiduc en reconeixement i agraïment de la seva tasca divulgativa i humanística. Entre les distincions que ha rebut cal destacar: ciutadà honorari de la ciutat de Palma de Mallorca (1877); acadèmic honorari de l'Acadèmia Provincial de les Belles Arts de Palma de Mallorca (1883); president honorari de la Societat per al Foment del Turisme de Mallorca (1909); fill il·lustre de Mallorca (1910), i fill adoptiu de Mallorca (2009).

Amb motiu de la commemoració del centenari de la seva mort el 12 d'octubre de 2015, el Consell Insular de Mallorca i diversos ajuntaments han aprovat la declaració institucional de 2015 com a Any Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria. El Govern també es vol adherir a aquesta declaració i estendre-la a tot el territori de les Illes Balears.

Per tot això, el Consell de Govern, a proposta del vicepresident i conseller de Presidència, adopta l'acord següent:

Primer. Adherir-se a la declaració de 2015 com a Any Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria, efectuada pel Ple del Consell Insular de Mallorca el passat 11 de juliol.

Palma, 20 de setembre. El secretari del Consell de Govern, Sr. Antonio Gómez i Pérez.”

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Maicas vol fer ús de la paraula per contradiccions? Té vostè la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Sí, idò, estam molt contents d'aquesta declaració i això facilita que s'uneixin precisament i votin a favor d'aquesta proposta, atès que el consell ja s'hi va manifestar, s'hi han manifestat altres pobles i esper que el Parlament també ho faci, i jo no he sentit que el Parlament ho hagués fet. De totes formes, si ho ha fet el Parlament ho retiraré, però no he sentit que el Parlament ho hagués fet. Per tant, el Parlament és qui insta a fer-ho.

En qualsevol cas, li he de recordar també que en aquestes celebracions és important insistir-hi, perquè el 2013 va ser el centenari de Rosselló-Pòrcel i la celebració va ser minsa i l'any 16 serà la de Ramon Llull, i veurem també..., clar, sabem la versió del Sr. Bosch, quan era conseller i el que va dir, però no hem tornat saber notícies de quins són els actes que es preparen. Per tant, esperarem que la consellera a una compareixença ens ho expliqui, ens expliqui quins són els plans per celebrar el 2016..., no sé si és el 700 centenari de Ramon Llull.

Esper el vot seu. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Maicas. Passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 15601/13.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 9 vots en contra.

Cap abstenció.

I en conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei.

(Remor de veus)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS